

15. KRÓLA WZNOSZA SIĘ ZNAMIONA

S Króla wznoszą się zna-mio-na. Tajem-ni-ca krzy-ża błý-ska;
A
T Króla wznoszą się zna-mio-na. Tajem-ni-ca krzy-ża błý-ska;
B

S Na nim ży-cie śmiercią ko-na, lecz z tej śmierci życie tryska.
A Na nim ży-cie śmiercią ko-na, lecz z tej śmierci życie tryska.
T Na nim ży-cie śmiercią ko-na, lecz z tej śmierci życie tryska.
B

2. Poranione ostrzem srogim - Włóczni, co Mu bok przeszywa,
Aby nas pojednać z Bogiem - Krwią i wodą hojnie spływa.
3. Już się spełnia wieczne słowo - Pieśni, co ja Dawid śpiewa,
Głośnie na świat cały mówią: - Oto Bóg królował z drzewa.
4. Drzewo piękne i świetlane, - Zdobne w cną purpurę Króla,
Z dostojnego pnia wybrane, - Święte członki niech otula.
5. O szczęśliwe, bo ramiony - Dzierżąc waży Boskie ciało,
Okup świata zawieszony - I łup śmierci odebrało.
6. Erzyżu, bądźże pozdrowiony, - O nadziejo Ty jedyna;
Dobrym łaski pomnóż plony, - Z grzesznych niech się zmyje wino.
7. Trójco, źródłem coś żywota, - Ciebie świat niech sławi cały,
Przez Krzyż święty otwórz wrota - Do zwycięstwa i do chwały.